

За тези, които са пропуснали да се абонира за вестник

КВАНТОВ ПРЕХОД

Можете да го направите във всички пощенски клонове и станции на Български пощи. Вече може да се абонира и онлайн на адрес:

abo.bgpost.bg

до 26-о число на всеки месец.

Абонатите имат право на безплатна публикация, реклама и съобщение за наболели теми.

Каталожен номер 618.

За контакт: 0887/081 959

E-mail: kvantov_prehod@dir. bg

www. kvantov-prehod. org

излиза 1 път в месеца

Професор д.и.н. Андрей Пантев - историк, дългогодишен преподавател в СУ "Кл. Охридски". Преподавал е балканска история в САЩ. Депутат в 39-то, 40-то и 41-то Народно събрание. Президент е на Българската асоциация за американистика.

В деня (27 юли), когато отбелязваме 1100 години от успението на св. Климент Охридски, трябва да кажем, че дълго преди да се появи изобретеното от французите понятие "културен империализъм", интуитивно или преднамерено Солунските двама братя и техните ученици са разбирали опасността от политическата употреба на културно превъзходство. Ние с основание изтъкваме този наш културно-исторически приоритет с изобретяването и най-вече с разпространението на Божието слово по начин, различен от триезичния монополизъм. Това остава завинаги заслуга на нашата държава - често пъти премълчавана и омаловажавана. Но всеки среднообразован човек знае, че създаването на православната култура и цивилизация е наша историческа заслуга. Това е една литература, без която не можем да си представим цялостната европейска култура. А се е оказало, че тази книжнина ражда не само вторични възпроизвеждания, но има и своите несъмнени оригинални приноси в световната култура.

Историческата репутация обаче има стойност само тогава, когато има съвременно потвържде-

Андрей Пантев

Западът ни третира като втора ръка, не ни възприема като първокласно общество

ние. Не може да изтъкваме 1100 години от делото на един велик наш книжовник, а в момента да се чувстваме застрашени, угнетени, непълноценни, търсещи потвърждение за нашата стойност и значимост само от чуждестранни западноевропейски и американски източници. Една култура не може да бъде еднозначна. Нито един народ не може да се реализира без взаимодействие с друг. Нито една история не може да бъде обяснена сама по себе си и сама за себе си. Ако има някакъв неръкотворен паметник за делото на Солунските двама братя и тази 1100-годишнина, това е, че днес ние трябва да запазим респекта към онази културна дързост, която са имали първоотците на славянската култура и цивилизация.

Мисля обаче, че в момента малко българи се възлунват от смисъла на тези 1100 години. И то в момент, когато се появи геополитическо оръжие за заплаха, включително към християнската култура - преселението на т.нар. бежанци. Но поне за такива хора като мен това е и една човешка драма. Не можеш да говориш за права на човека, не може да има стотина катедри и професори по правата на човека по света и у нас и в същото време да откажеш изконното стремление на хора да търсят по-добър живот. Ако направим една статистика, ще видим, че варварските атентати са много повече дело на местни, натурализирани в Европа, хора, отколкото от тези, които рискуват с гумени лодки да пресекат морета. И европеецът Брейвик всяка сутрин закусва в норвежкия затвор и се оплаква от третирането му там, а хората, които той хладнокръвно застреля, отдавна са изгнили. Значи ли това, че трябва да говорим за норвежки, а защо не и за протестантски фундаментализъм?

Това са отчаяни хора, хора фанатици. Не може да стреляш по дете и да бъдеш назоваван човешко същество. Фанатизмът обикновено е упражняван и реализиран от отчаяни неудачници. Но проблемът е много по-широк. Ние се занимаваме с последствия-

та, не с причините. Да сме видели някой имам или молла, или петролен шейх-магнат, да се взривява? Причината за днешната заплаха не е само в дивашкото етнорелигиозно противопоставяне, но е в поредния сблъсък между бедни и нещастни и богати и самодоволни хора на планетата.

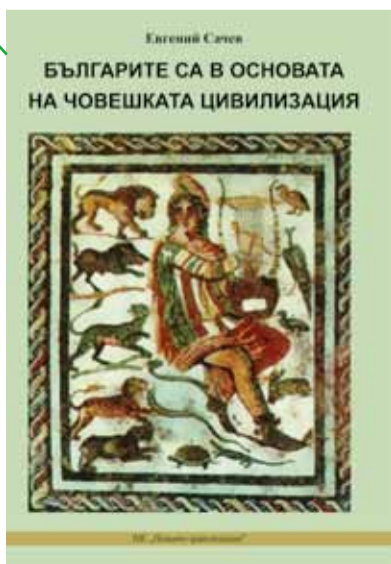
Дори в сагата с бежанците се вижда нещо, което е било и в IX и X век - Западът ни третира като втора ръка, не ни възприема като първокласно общество. Те ще ни връщат бежанците и гастарбайтерите, за да опазят себе си, да се затворят в една черупка на недосегаемост. Но както и в Средновековието, така и днес, това не може да стане.

Всички западни страни имат своите Кирил и Методий, които превеждат Библията от латински или гръцки на местните езици и започват да изграждат културна самоличност. Цялата работа е, че това, което е било преди 1100 години, като че ли не може да бъде спасено. Западният свят, и ние също, би трябвало да имаме имунни противоотрови да я преодолеем заплахата. Каквото и да говорим, ако след толкова векове исторически напластявания нас ни застрашава една вълна, която все пак е 0,9 от населението на Европа, това означава, че не сме чак толкова стойносни. Но да си спомним, че е имало времена, когато ние - Европа, сме ходили при тях, и то с меч. Това е една от вечните реакции на колониализма, който навършва 500-600 години и който прави допълнително тези страни доста победни. Бедни са, не само защото са примитивни и мързеливи, както обясняват бледоликите завоеватели, а и защото са под влиянието на тежък насилствен удар, който за векове възпрепятства тяхното развитие. И сега те се връщат като следствие от това. Но този факт не ни ли говори отново за необходимостта от респект към културната дързост на предците ни да се борят срещу политическата употреба на монопола на силния?

618

В каталога на РП нашият номер е

Българите са в основата на човешката цивилизация

Излезе от печат новата книга на проф. д-р по социология, д.и.н. Евгений Сачев - "Българите са в основата на човешката цивилизация", издание на ИК "Новата цивилизация" ЕООД. Представяме на вниманието ви предговора към книгата.

Евгений Сачев

Заглавието на тази книга не е мое. То е взето от изказване - изповед на Франсоа Митеран - човекът - политик и държавник с неограничени заслуги за модернизирването и за единството не само на френското общество, държава и нация, но и на цяла Европа. По друг повод на среща с български интелектуалци, проведена в София на 20 януари 1989 г., той отново казва: „Българският народ е един

от създателите на цивилизацията на нашата планета". Друг световноизвестен французин Шарл де Гол (Шарл-Андре-Жозеф-Мари дьо Гол - генерал, политик и президент на Франция през периода 8 януари 1959 г. - 28 април 1969 г.) преди него (1962 г.) заявява: „Българската държава е люлката на европейската култура и цивилизация”.

На стр. 4

МИСЪЛТА, ИЗТОЧНИКЪТ НА ВСИЧКО

Първоизточникът на всичко във физическата вселена е мисълта. От мисълта вселената приема своята форма. Всеки замък, всяка статуя, всяка картина, всеки елемент от даден механизъм, накратко – абсолютно всичко – се ражда или създава първо в ума на този, който го измисля, преди да получи материално проявление или възплъщение.

Умът се занимава с най-различни неща. Когато художникът започва да рисува картина върху платното, той извлича картината от материал, който е предварително зароден от ума.

И така, светът е нищо друго, освен една идея или мисъл. Точно както семето започва да покълва в подходящото за него време и място, така и виждащият (познаващият) се появява като видим посредством *санкалпата* (мисълта, въображението) на ума (видимото не е нищо друго, освен самия виждащ). В момента, в който умът престане да мисли, светът изчезва; остава само неопикуемото блаженство. В момента, в който умът пак започне да мисли, светът незабавно отново се появява и страданието наставя.

“*Cogito, ergo sum* (лат.) – Мисля, следователно съществувам”. Това е фундаменталната основа на философията на *Декарт*. Това е в съгласие с твърдението на *Шри Шанкара*, който казва, че *Атман*, Висшият Аз, не може да бъде илюзорен; и онзи, който го отрича, дори и в отричанието си, наблюдава неговата (на *Атман*) реалност.

Вселената се интерпретира като видима от ума. Но, уви, никой не може да види ума, освен ако не стане самия наблюдаващ. Ако сериозно и непрекъснато мислите върху природата на ума, нищо не правите. Ако започнете да анализирате ума, нищо не правите. Умът само се смаява до едно въздушно нищо. Той е сноп от мисли и **мисълта за „аз-а“ е основата на всички мисли.** „Аз-ът“ е една фалшива идея, с нереално съществуване. Когато коренът на всички мисли изчезне в нищото, къде остава самохвалството на ума?

Първата мисъл, появила се в ума ви, е била ‘ахам’, ‘аз’. Последната мисъл или *вритти*, която ще се появи в ума ви, преди да бъде изцяло абсорбиран от *Брахман*, Абсолюта, ще бъде *брахмакара вритти*, която ще се появи от чувството, че вие сте самата Безкрайност.

ВСЕЛЕНАТА – СЪЗДАНИЕ НА КОСМИЧЕСКИЯ УМ

Вселената не е умствено творение на *джива* (индивидуалната душа). **Една единствена организирана мисъл на Космическия ум (*хиранягарбха*) се е материализирала като вселена, такава каквато ни изглежда. Физическата вселена е един израз на Божествената Воля и изглежда реална, благодарение на действието на ума.**

Преди да напишете някаква драма, напр., вие сте създали жива ментална картина на цялата драма в ума си. След, което я пишете (оформяте) последователно в четири действия. След като оформите в ума си идеята за следващите една след други сцени, тогава последователно започвате да ги описвате. По същия начин вселената с нейните движения е жива ментална картина в Космическия ум, в ума на *Ишвара* (върховното божество). За него няма нито минало, нито бъдеще. За него всичко е (вечно) „настояще”. За него няма нито ‘близо’, нито ‘далеч’. Всичко е ‘Тук’. Всичкото време е ‘Сега’. Явленията се появяват в последователност на сцената на дългата световна драма, докато времето тече. Атомите постоянно се въртят. Старите стават нови, а новите – стари. В действителност, няма такова нещо като „стари”; няма такова нещо като „единични”. *Джива* (индивидуалната душа) със своя индивидуален ум наблюдава последователността на явленията. Но *Ишвара* (върховното божество) познава (вижда) всички явления за един миг. Той е *сарвагня* (всезнаещ). Той е *сарвавит* (всеразбиращ). Той познава всеки детайл от творението си. **Космическият ум създава Мая (Великата Илюзия).** Индивидуалните умове възприемат нещата под булото на тази илюзия.

Вселената не е нищо друго освен форма на ума, саморазгънала се (самоизмислена) от *Брахман*, Абсолюта – *Причината за тази вселена.* Всички вселени, появяващи се единствено чрез *манас* (ума), не са нищо друго, освен негови форми. Субективно, умът е съзнание; а обективно – тази вселена. Следователно този всепроникващ свят не е нищо друго освен съзнание само по себе си (*джива* и вселената са *Брахман*, единствено в тяхното вътрешно, първоначално състояние).

РЕАЛНОСТТА НА ВСЕЛЕНАТА ЛЕЖИ В САНКАЛПАТА (МИСЪЛТА, ВЪОБРАЖЕНИЕТО) НА МАНАС (УМА)

Мисълта създава света

из книгата на *Свами Шивананда*
„Умът, неговите тайни и контрол“

Вечно възбуденият *манас* (ум), получаващ съществуването си от неизразимия *Брахман*, Абсолют, създава света според собствената си *санкалпа* (мисли). Тази вселенска измама извира от *мислите* на вашия ум. Благодарение на *мислите* на вашия *манас* (ум,) вселената може да се прояви и точно нея трябва да изоставите, ако искате да се извисите в Едната Реалност отвъд вселената

Благодарение на растежа на една незначително малка *санкалпа* се заражда вселената; с угасването на *санкалпата*, изчезва и вселената. С унищожаването на *санкалпата*, всички представи за различие между виждащият и вижданото изчезват и тогава Реалността на *Брахман*, Абсолюта, заблестява в своята безбрежност. Тогава сянката на цялата вселена – движеща се и фиксирана – ще бъде абсорбирана до състояние на единство (недвойственост) от Него.

Чрез съзерцаването на „Аз-а“ се появява цялата върволица от идеи за вселената; иначе вселената изчезва така внезапно, както тъмнината (отстъпва) пред слънцето. Умът и „Аз-а“ са едно и също. Разрушете „Аз-а“, тогава и умът ще се разруши.

“Създаването на света е една фантазия на ума” (*Йогавасища*). Тази вселенска измама се разиграва единствено и само от ума. Това, което наричате свят, съществува единствено в ума”. Умът е светът. **Умът проявява себе си като външен свят.** Вселената не е друго, освен самия ум. Подобно на съня, който създава друг сън в себе си, **умът, нямайки видима форма, ще създава несъществуващото видимо.** Тази тленна вселена ще съществува само, докато умът съществува, а ще изчезне с отсъствието на ума. Ако умът, който е инструмент на знанието, възприятието и действието, изчезне, с него изчезва и субективния свят.

Целият свят е просто едно понятие, просто една идея. Той е *санкалпаматра* (съществуващ само в мисълта). Той е *бхрантиматра* (нищо друго, освен илюзия, заблуждение). Той е *калпанаматра* (съществува само във въображението). Той е *акашаматра* (празно пространство). Съществува единствено в името. Целият свят е съчетание между петте елемента. Анализирайте, осъзнавайте илюзорната природа на обектите и изоставете всички фалшиви обекти. Когато започнете да анализирате, целият свят изчезва, а заедно с него – понятието, звука и обектите.

Щастието и нещастията, преживявани в света, са резултат от работата на ума. Всяко удоволствие и болка са появяват единствено от ума. Те ще изчезнат, ако умът изчезне, благодарение на ясното разграничаване и духовната *садхана* (практика). Трите свята са създадени за удоволствията и болките на ума. Прекратяването на менталната активност ще доведе до изчезването на трите свята, заедно с всичките им нещастия. С разрушаването на ума миналото, настоящето и бъдещето изчезват в нищото. С контролирането на ума се добиват и всички окултни сили. Ако умът не бъде контролиран, всичко става безполезно и болезнено. Следователно, умът трябва да се унищожи.

ФУНКЦИТЕ НА УМА В ТРИ КАТЕГОРИИ

Умът функционира винаги в категориите време, пространство и причинност. Тези три категории са единствено ментални творения. Напр. кокосовото дърво не е в действителност високо 20 фута. Височината е само ментална интерпретация. **Отвън съществуват само вибрации** (които възприемаме като определени стойности, *бел. ред.*) Умът е този, който създава дължината, широчината, височината, дебелината, измеренията, празнотата, квадрата и пр. Представата за разстоянието от две мили, напр., е всъщност само чувство. Вие в действителност чувствате, че сте извървели тази дистанция. Но когато преминете отвъд ума, всички тези категории изчезват изцяло. **Затова унищожете ума чрез *брахмачара* (размисъл върху природата на *Брахман*, Абсолюта).** Тогава ще навлезете във вечната, безкрайна и безпри-

чинна реалност на мир и блаженство.

Г-н Нараян, мой приятел, който застава пред мен, е мое собствено умствено творение. Дори светът е мое собствено умствено творение. Приема се, че *абхава* или несъществуването е обект на възприятието, тъй като несъществуването на нещата означава тяхното съществуване някъде другаде.

Според идеалистичната теория, въобще няма свят в реалността. Той е единствено умствена представа. За будистите това е *вигнянавада*. Според теорията на реализма, светът има стабилно съществуване. Дори дуалистичното учение на *Мадхва*, учението на *вишиштадвайта* на *Рамануджа* и *раджа йога* школата на *Махариши Патанджали* твърдят, че светът е реален (*джагат сатям*).

Кант доказва, че времето, пространството и причинността не са обективни реалности, а са само субективни форми на интелекта, вследствие на което няма как (по тази логика) да не стигнем до заключението, че светът, разположен в пространството, който се движи във времето и се ръководи от причинността, е просто образ на ума и нищо отвъд това.

Ограниченият ум, който е груб и контролиран от времето, пространството и причинността, не може да осъзнае произхода и смисъла на вселената, тъй като това е един трансцендентален въпрос. Този въпрос никога не е бил разрешен от някого, от никоя *шастра* (свещено писание), от никой мъдрец или *ачаря* (просветлен учител). Не измъчвайте ума си с този въпрос. Никога няма да намерите решението на тази загадка. Създаването на вселената е *мауджа* на *Брахман*, Абсолюта. Неговата *лила* – *виласа* (величието на божествената игра). Неговата *Мая* (божествена илюзия). Неговата *свабхава* (вътрешна природа).

КАКВО ОЗНАЧАВА НЕСЪЩЕСТВУВАНЕТО НА СВЕТА?

Несъществуването на света или неговата *наса* (разрушение) не означава унищожаването на планините, езерата, дърветата, реките и пр. Когато вашето убеждение, че светът е *митхя* (нереален, илюзорен), постоянно се засилва и когато здраво се установите в идеята, че този свят е илюзорен, подобен на *мигатириша* (мираж), това само по себе си води до унищожението на света.

Вие не можете да разрушите планината, но можете да разрушите идеята за планина.

Вселената е подобна на *свалпа* (състояние на сън) в *джагат* (света). Играта на ума, излизаша от *чайтаня* (чистото съзнание), съставя света. Умът е *Мая* е ума. Действията на ума не са нищо друго, освен действията на самата *Мая*. Привличането или привързването на ума към формите е *Мая*. Идентифицирането на „аз-а“ с ума е *Мая*.

КАК УМЪТ СЕ ПРОЯВЯВА КАТО СВЕТА

Движението или вибрацията на *прана* задвижва ума. Движението на ума създава вселената. Умът се проявява като външния свят. *Нама-рупа* (имената и формите) се появяват от *викшепа шакти* (силата, подхвърляща ума наляво-надясно), една от силите на *Мая*. *Викшепа шакти* работи както в *джаграт* (будно), така и в *свалпа* (сънно) състояние. Целият свят се проектира единствено благодарение на тази сила. В дълбок сън, светът изчезва.

Светът навлиза в ума през вратите на очите, ушите, езика (речта) и на старите *самскар* (латентни впечатления, складирани в подсъзнанието, *бел. ред.*). **Ако се уедините за дълго време, ще можете да затворите първите три врати. Чрез *вичара* (правилно запитване за Върховното „Аз“) можете да разрушите *самскарите*, четвъртата врата. Тогава ще се спусне *гняна* (знанието за висшия Аз).**

Всички вселени с тяхното си разнообразие, при все, че са действително *атма гняна* (сами по себе си са върховното знание на *Атман*, Висшия Аз, *бел. ред.*) изгряват като светове само през нашия илюзорен ум, подобно на синевата в небето, която в действителност не съществува. Вътрешната светлина на *Пара Брахман* (Върховния *Брахман*, Абсолют) сама по себе си се проявява като ум или като тази разноцветна вселена. Умът е *прагня шакти* (силата на съзнанието). Умът е *бхута шакти* (силата на елементите). Умът е *крия шакти* (правещата сила) на *Брахман*, Абсолюта. Всичко принадлежи на *Брахман*. **В действителност *джива* (индивидуалната душа) не съществува. Съществува единствено и само *Брахман*.**

Умът, който винаги се движи спрямо приливите и отливите на желанията, си въобразява тази илюзорна вселена, благодарение на своето невежество. **Затова той трябва да научи за истинската природа на този свят и тогава ще се познае (осъзнае) като самия *Брахман*.**

Непубликувано интервю с Никола Тесла, в което великият учен казва: „Всичко е Светлина. В някой лъч светлина се крие съдбата на една нация, всяка нация си има собствен лъч. И запомнете: никой човек, който е съществувал, не е умираал.“

- Футуристите казват, че 20 и 21 век са се родили в главата на Никола Тесла. Съгласен ли сте?

- Наистина имам много открития, но се чувствам победен. Не постигнах най-великото нещо, което исках.

Исках да осветя цялата планета. Съществува достатъчно електричество, че да направим второ слънце. Светлината може да се появява като пръстен около екватора, също като този на Сатурн. През Земята преминават всякакви енергии. Те могат да имат и материални проявления. Животът съществува в безкрайно количество форми и задачата на учените е да ги откриват. В това отношение са важни три проблема, чиито решения знам, че няма да открива, но няма и да се откажа.

- Кои са тези три проблема?

- Първият е храна. С каква звезда или земна енергия да нахраним гладните на Земята. Вторият проблем е свързан с унищожаването на злото и страданията, които спождават хората по света. И третият проблем е дали има излишна светлина във Вселената.

Аз открих звезда, която по всички астрономически и математически закони може да изчезне и нищо няма да се промени. Звездата е в нашата галактика. Светлината ѝ може да има такъв интензитет, че да се събере в сфера, по-малка от ябълка, а звездата да е по-тежка от Слънчевата система.

Също се опитвам да разбера как да отключи енергията, която се съдържа около нас. Това, което виждаме като празно пространство, е просто проявлението на заспала енергия. Никъде няма празно пространство. В черните дупки, за които говорят астрономите, се съдържа най-големите източници на енергия и живот.

- Почитателите ви се оплакват, че нападате относителността. Странно е твърдението ви, че материята не притежава енергия. Къде е тя?

- Първо е била енергията, после материята.

Материята е създадена от изначалната и безкрайна енергия, която наричаме Светлина. Материята е проявление на безкрайните форми на Светлината, защото енергията е по-стара.

- Вие стигате толкова далеч във враждебността си към теорията на относителността. Че даже изнасяте лекции срещу създателя ѝ.

- Запомнете, не пространството се изкривява, а човешкият ум, който не може да осъзнае безкрайността. Ако създателят на теорията за относителността я осъзнава добре, то той би получил безсмъртие, даже физически, стига да иска. Аз съм част от Светлината и тя е музика. Светлината насища всичките ми шест сетива – виждам я, чувам я, докосвам я, помиривам я, и я мисля. Мисленето за нея е моето шесто чувство. Частиците светлина са написани ноти. Една светкавица може да е цяла соната. Хиляди светкавици са цял

„Всичко е Светлина. В някой лъч светлина се крие съдбата на една нация, всяка нация си има собствен лъч. И запомнете: никой човек, който е съществувал, не е умираал.“

концерт.

Числата и уравненията са знаци, които описват музиката на Светлината. Ако Айнщайн беше чул тези звуци, той нямаше да измисля теория на относителността. Тези звуци служат като съобщения за смисъла на живота, че Вселената съществува в перфектна хармония и красотата ѝ е и причина и следствие на Сътворението. Нютон е научил, че тайната се крие в геометричната подредба и движението на небесните тела. Той разбрал, че във Вселената действа висш закон на хармонията. Изкривеното пространство е хаос, хаосът не е музика.

- Чувате ли тази музика?

- През цялото време. Душевното ми ухо е голямо колкото небето над нас.

Според теорията на относителността на Айнщайн две успоредни линии ще се пресекат в безкрайността. Веднъж създаден, звукът съществува завинаги. Човек може да умре, но продължава да съществува в тишината, което е и най-голямата му сила. Аз нямам нищо против Айнщайн. Той е мил човек и е направил много неща, някои от които ще станат част от музиката. Ще му пиша и опитам да му обясня, че **етерът съществува**, и че неговите частици са това, което поддържа Вселената в хармония.

- Какви са заключенията ви от всички тези знания?

- Има десет условия за адаптация. Първото е организъмът да е наясно със задачата и задълженията си. Дървото знае, че е дърво, храстът до него също знае, че е храст. Още от дете знаех, че ще направя повечето си открития. Второто условие е решителност – всичко, което се започва, трябва да се довършва.

- Какво е третото условие за настройване?

Ръководене на жизнените и духовни енергии. Оттам прочистване на многото нужди, които има човек. В този смисъл на нещата аз никога не съм губил нищо, само съм печелил. Насладил съм се на всички дни и нощи. Може да напишеш: *Никола Тесла*

е бил щастлив човек. Четвъртото изискване е да се настрои физическият механизъм за работа.

Човешкото тяло е перфектна машина. Познавам процесите в нея и какво е добро за нея. Храната, която почти всички ядат, е вредна и опасна. Понякога ми се струва, че всички готвачи по света участват в една огромна конспирация.

Петото условие е паметта. При повечето хора мозъкът е пазителят на знания за света, придобити през жизнения цикъл. Но мозъкът се занимава и с по-важни неща от самото запомняне – той избира правилния спомен в правилния момент. Това е навсякъде около нас. Всичко, което някога сме виждали, чували, чели, научили, е около нас във формата на светлина. Откритията, които съм направил, стояха в ума ми дълги години, преди да ги реализирам.

- Често споменавате за силата на визуализирането.

- Може би трябва да благодаря за всичките си открития на тази сила. Виждам ги пред очите си, както виждам какво се случва в живота ми – реални и видими. Като млад ме беше страх от това, защото не знаех какво е, но после се научих да използвам тази сила като талант или дарба. Визуализирам даже и поправките върху изобретенията ми. Визуализирайки, решавам сложни математически уравнения. Зрението и слухът ми са перфектни и смеем да кажа, че са по-добри от на повечето хора. Чувам гръмотевици на разстояние 150 мили и виждам цветове в небето, които другите не могат. Така съм от дете, след това съзнателно доразвих тези умения.

- В младостта си сте били сериозно болен на няколко пъти. Заболяванията част от условията ли са?

- Да. Често заболяванията служат за прочистване на тялото и душата. Задължително е човек да страда от време на време. Душата може да излекува повечето болести. Като ученик се разболях от холера, защото върлуваше из Лика. Излекувах се, защото баща ми най-накрая ми позволи да изучавам техно-

логии. За мен илюзията не е болест, а е умението на мозъка да преминава отвъд триизмерното пространство. Илюзиите са ме съпътствали цял живот. Бях в Париж, когато видях смъртта на майка ми. В небето, изпълнено със светлина и музика, се носеха прекрасни същества. Едно от тях беше образ на майка, която ме гледаше с безкрайна любов. След като видението изчезна, аз знаех, че майка ми е починала.

- Какво е седмото условие?

- Знанието как духовната и жизнената енергия се трансформират в това, което искаме. Осмото е придобиването на контрол върху всички чувства. До това знание или се стига чрез много години труд, или е вродено. Създадох от себе си това, което исках – духовна и изпълнена със смисъл машина.

- Деветото условие, господин Тесла?

- Прави всичко във всеки момент, така че да не забравяш кой си и защо си на Земята.

- Какво е последното условие?

- То е и най-важното. Напиши: „Господин Тесла си игра. Той си игра цял живот и се забавляваше.“

- Това свързано ли е с вашите изобретения? Игра ли е?

- Да. Толкова обичах да си играя с електричеството. Винаги ми става неприятно, когато чуя историята за Прометей, който откраднал огъня, за да го даде на хората. Зевс нямал ли е достатъчно светкавици, че е наказал Прометей за една? А светкавиците са най-красивите играчки на света.

- Читателите биха искали да чуят философията ви за живота.

- Животът е ритъм, който трябва да се осъзнае. Аз чувствам този ритъм, насочвам го и го глежя. Той е бил много благодарен към мен и ме е дарил със знанията, които имам. Всичко живо се намира в сложни и прекрасни взаимоотношения: човекът и звездите, амебите и Слънцето, сърцето и кръвообращението, и всичко това в безброй мегавесе-

ние в медицината, и 30 години преди останалите физици, Тесла направил ускорител на частици, които се използват в експериментите му.

Сред документите на Тесла са открити и подробни планове и чертежи за изграждане на НЛО. Част от информацията е кодирана, но друга е била разчетена от криптолозите на ФБР.

Никола Тесла е писал за извънземните на санскритски език. Той твърдял, че две извънземни раси са във война от загриженост за човечеството. По същото време, когато прави тези свои бележки, ученият създава и устройство, наречено „Лъчът на смъртта“, който според него може да унищожи всеки извънземен кораб. Сред изчезналите му откри-

лени. Тези връзки са неразрушими, но могат да бъдат обладани, за да се създават нови връзки, които не нарушават предишното състояние на света.

Вселената е жива във всичките си проявления. Прилича на мислещо животно. Дори камъните са съзнателни същества като хората. Звезда, която блести, иска да бъде видяна и ако не сме толкова погълнати от себе си, ще разберем съобщението ѝ. Дишането, зрението и слухът на човек трябва да са в синхрон с дишането, зрението и слуха на Вселената.

- Какво е за вас електричеството?

- Електричеството е всичко. Светлината е първоизточник на всичко. Тя е също и дистрибутор на всички проявления на Вселената. Аз съм електричество в човешка форма. Вие също, само че не го разбирате.

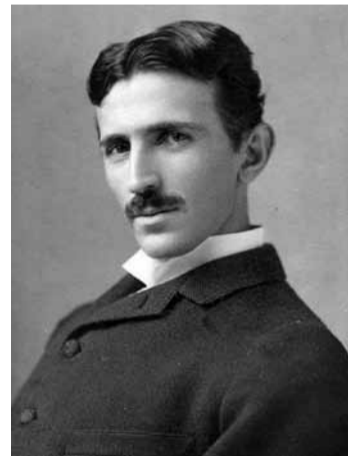
- Споменахте, че аз, както всичко друго, съм Светлина. Това ме ласкае, но признавам, че не го разбирам напълно. Бихте ли обяснили?

- Защо да не разбирате? Толкова е просто. Всичко е светлина. В някой лъч светлина се крие съдбата на една нация, всяка нация си има собствен лъч. И запомнете: никой човек, който е съществувал, не е умираал. Той се трансформира в светлина и продължава да съществува под тази форма. Тайната на това се крие във факта, че светлината се връща в началното си състояние.

- Това прераждане ли означава?

- Предпочитам да го наричам връщане към предишна енергия. Христос и няколко други са знаели тази тайна. Аз се опитвам да разбера как да запазвам тази енергия. Не го правя за себе си, а за доброто на човечеството. Вярвам, че моите открития правят живота на хората по-лесен и го насочват към едно по-морално и духовно състояние.

Източник: themindunleashed

тия, е едно, което е можело да промени хода на историята, но мистериозно е било скрито.

„Открих начин, чрез който хората могат да прехвърлят много енергия от една планета до друга, независимо от разстоянието“, заявил Тесла за известно списание през 1931 година.

Геният се ползва с протекциите на президентите на САЩ и дори след смъртта си, продължавал да привлича вниманието им. Така например, американският президент Айзенхауер, без знанието на Конгреса, одобрил отпускането на огромни средства през 1958 г., за да се изгради база и да се започне с проучване на документите на Никола Тесла. И реализиране на тайните му изобретения.

Неизвестни тайни на Никола Тесла излязоха наяве. Вече 13 години изследователите на Тесла в Америка и особено на работата му в лабораторията в Ню Йорк се опитват да разгадаят някои негови изследвания. Сред тях е и американският режисьор Джоузеф Сикорски. Който в хода на работата си по филма за живота на Никола Тесла, разкрива невероятни тайни.

„Работя по два проекта, един игрален филм „Частици от Олимп – визията на Тесла“, и документален – за това как ФБР са шпионирали Тесла, за кулата му в Ню Йорк и за неговите изследвания. Тя е била разрушена, тъй като се смятало, че е опасно за сигурността на САЩ. Време е да се разкрие истината за този

учен“, казва режисьорът. Той повдига завесата около собствените си проучвания и прави впечатляващи признания. Веднага след като научили за смъртта на Тесла, агентите от ФБР са имали само една цел – да завземат цялото му имущество. Куфари, пълни с проектни, поемат в неизвестна посока и до днешен все още не се знае какво е пишло в тях. Лабораторията му е била запечатана. Заповедта е дадена пряко от директора на Федералното бюро, Джон Едгар Хувър. Редица открития в областта на електроенергията са направени от Никола Тесла, а според някои негови последователи, много от тях са му били откраднати. Една година преди Рьонтген да открие X-лъчите и тяхното приложе-

ние в медицината, и 30 години преди останалите физици, Тесла направил ускорител на частици, които се използват в експериментите му. Сред документите на Тесла са открити и подробни планове и чертежи за изграждане на НЛО. Част от информацията е кодирана, но друга е била разчетена от криптолозите на ФБР. Никола Тесла е писал за извънземните на санскритски език. Той твърдял, че две извънземни раси са във война от загриженост за човечеството. По същото време, когато прави тези свои бележки, ученият създава и устройство, наречено „Лъчът на смъртта“, който според него може да унищожи всеки извънземен кораб. Сред изчезналите му откри-

Италианският почетен президент Карло Чампи (Карло Адзельо Чампи – десети президент на Италианската република през периода 18 май 1999 г. – 15 май 2006 г.) в словото си при откриването на зимната олимпиада в Турин през 2006 г каза: „Българите са едни от първите творци на нашата цивилизация“.

През 1990 г. зам. държавният секретар на Съединените американски щати (САЩ) Лорънс Игълбъргър (1930 г. – 2011 г.) заявява: „България е най-добре пазената тайна на Източна Европа“. Лорънс Игълбъргър е бил няколкократно зам. държавен секретар на различни американски правителства, а през периода 13 август 1992 г. - 20 януари 1993 г. е бил държавен секретар на САЩ. Той е политик и държавник от ранга на Збигнев Бжежински, Хенри Кисинджър, Джейкъб Ротшилд и Дейвид Рокфелер. Когато умира американският президент Барак Обама посочва, че Лорънс Игълбъргър е „държавник, посветил живота си на сигурността на нашата страна и на укрепването на връзките с нашите съюзници и партньори“. Като държавен секретар на САЩ Лорънс Игълбъргър заявява, че „Гърция няма историческо право да оспорва името на Македония и спорът е ненужен и неоснователен“, Той е бил убеден, че българите имат основополагаща роля за формирането и развитието на човешката цивилизация.

Световноизвестният британски историк и дипломат Стивънсън Рънсман (1903 г. – 2000 г.) (на англ. „James Cochran Stevenson Runciman“), по-известен като сър Стивън Рънсман, който има заслужени приноси в развитието на средновековната история на Източната Римска империя (наричана още Византийска империя), на Балканите и на Близкия Изток, във фундаменталния си труд „The History of the First Bulgarian Empire“, „История на Първата Българска Империя“, 1930 г.) посочва: „Но България няма от какво да се срамува. Тя трябва по-скоро да се гордее с величието на своите владетели, които успели както никой друг преди тях да вкоренят един народ пред самия праг на най-могъщата империя в християнския свят. Но голямата заслуга на България към Европа била готовността ѝ да приеме и развие наследството на Кирил и Методий.“ Сър Стивън Рънсман е лауреат и на Ордена на Почетния легион. Японският историк Шигьоши Мацуяма посочва, че „Българската средновековна култура е сред седемте цивилизации в историята на човечеството, играли отговорна роля заради мисията си на свързващо звено между Изтока и Запада“, а унгарският професор-археолог Геза Фехер, който е един

Българите са в основата на човешката цивилизация

Изгубена през 1945 г. гема от Берлинския музей, представяща Орфей като прототип на Исус Христос.

от основоположниците на съвременните изследвания за древните българи, пише: „Българите бяха онзи народ, който допринесе най-много за оформянето на цивилизацията на цяла Източна Европа ѝ въвеждането и в културния свят.“

Подобни изказвания са правели и продължават да правят и други висши държавници, политици, общественици, дейци на културата и на изкуствата от целия свят – Русия, САЩ, Италия, Великобритания, Германия, Израел, Индия, Япония и т. нар. Академик Омелян Прицак (Омелян Йосипович Прицак е първият професор по украинска история в Харвардския университет, основател и първи директор (1973 г. – 1989 г.) на Украинския изследователски институт към същия университет) на международна конференция дословно е казал: „В сравнение с потомъка на Атила – цар Симеон I, византийският император е изглеждал като парвеню!“

Години наред в българските учебници по история не се пише истинската история на българския род и език, на българската духовност и култура. Не заблудата, а лъжата за произхода на нашия народ, държава и общество властва в учебните програми, налага се от „услужливите“ на политическата конюнктура медии, разпространява се от продажните политици. Културно-историческото ни наследство години наред е подложено на разрушаване, вандалщина, фалшифициране и ... унищожаване. Досега няма нито един учебник по българска история за учениците от основните и средните училища, който да представя българската култура и българската история, като неделима, основополагаща част от историята на човечеството и на общочовешката цивилизация. Проблемът за единството на българската нация, общество и държава се решава с разрешаването на проблема за патриотизма. Патриотизмът се изгражда само на основата на истинската история на един народ. Проблемът за патриотизма представлява сам по себе си един от най-актуалните в сферата на духовния живот на днешния българин. За важността и сложността на този въпрос говори фактът, че през последното десетилетие отношението към патриотизма в различните социални групи се колебае от пълно невъзприемане до безусловна поддръжка. Една от основните причини е, че пагубно влияние върху патриотизма оказва липсата на единна концепция за историческата роля и значение на

българския народ, култура и държава в развитието на човечеството и на световната култура и цивилизация.

Патриотичното възпитание пряко се отразява върху морално-нравственото състояние на обществото.

В течение на няколко десетилетия с изключително бързи темпове се променя социално-икономическото състояние на нашата страна. Съзнанието на преобладаващата част от българското общество не е в състояние адекватно да възприеме тези резки промени. Духовните принципи, на основата на които е израснала, по-голямата част от българските граждани, не способстват за положителна промяна на тяхното положение в обществото. Понятията за Род и Родина, за Отечество и Родолюбие едва ли не девалвираха и като че ли загубиха своето същностно съдържание. Нито едно общество, държава и нация не са способни да съществуват в такова състояние продължително време. Създаде се ситуация, при която се изискват огромни усилия за търсенето на реално разбиране на феномена Родина, а това означава, и изпълването на понятието „патриотизъм“ със съответстващо на нашата съвременност съдържание. За съжаление, в днешно време българският патриотизъм носи неустойчив, аморфен, неопределен характер, съответстващ на обществените реалии, изразяващи процесите на разпад на българското общество, държава и нация. Няма съмнение, че при това положение обществото, държавата и нацията не могат пълноценно да функционират без да се стабилизира системата на патриотичното възпитание, без да се организират системите на общественото образование и на научните изследвания на базата на единна концепция за българската история и култура, като основополагащи за развитието на човешката цивилизация и на световната култура.

България сега с най-бързи темпове е въввлечена в процеса на глобализация. Естествено, влиянието от това явление се разпространява във всички сфери на духовния живот на обществото, в това число и по отношение на патриотизма. Все по-често се чува, че патриотизмът трябва „да отиде в миналото“. На първо място се издигат „общочовешки ценности“ или „общоцивилизационни ценности“, на които всички българи са длъжни да отдадат предпочитание. За съжаление, не рядко зад тези „общоцивилизационни ценности“ отчетливо се прокрадват предпочитанията и интересите на конкретни държави и социални слоеве. При това, тези предпочитания не само не отчитат интересите на други страни и народи, но често са в разрез с тях. Процесът на глобализация е обективен, но той трябва да се осъществява само като се зачитат интересите на всички субекти в международните отношения. Нещо повече, само при хармоничното съчетаване на интересите на всички субекти в световната човешка общност ще може да се разрешат сложните глобални проблеми. И истинският патриотизъм в този процес е призван да изиграе най-активна и съзидателна роля.

В съвременна България широко разпространение получиха националистическите движения. По-голямата част от тях използват патриотичната терминология и привличат не рядко в своите редици незрялата част от гражданите. Национализмът се утвърди като идеология не само на маргиналните групи, но и на ръководствата на редица партийни и обществени организации. Властта в някои райони на България се оказва в ръцете на етноелита. Зачестиха и проявите на етнорелигиозен

Страници от священото старобългарско евангелие, наречено „Реймско“

Миниатюра, показваща как франкските крале са полагали клетва за вярност пред старобългарското евангелие, наречено „Реймско“!

екстремизъм и популизъм. В този смисъл все по-наложително става изясняването на общото и на особеното в идеологичните направления на националната самоидентификация в съответствие с държавното разбиране за патриотизъм. Патриотизмът трябва да се

разглежда като потребност за идентификация на личността, на социалната група, на обществото и то като се анализират източниците на патриотизъм, коренящи се в самата същност на обществото и на личността. А това може да се извърши само на основата на истинския „прочит“ на българската история и култура в контекста на общочовешката история и култура. Само по този начин ще се очертаят точните отлики и прилики между патриотизма, от една страна, и национализма и космополитизма, от друга. Само по този начин може да се преодолее кризисното състояние в обществената култура и в духовността на съвременните българи. Само по този начин ще се извади патриотизма от закостенелите архетипни рамки на идеологическата схизма.

Дълбоките източници на патриотизма се коренят в самата същност на човека и на обществото, основавайки се на стремежа да бъдат удовлетворени техните очаквания, предпочитания, нагласи, желаниа, интереси и потребности за осигуряване на сигурност, както на лично, така и на обществено равнище. Същността на колектива е необходимо да се оценява високо, а потребността за обезпечаването на неговата сигурност трябва да се превърне във висша социокултурна ценност. Заради нея всеки член на този колектив трябва да бъде възпитан така, че да бъде готов да жертва и живота си, ако това се налага, за да я защити. Ето защо патриотичните ценности притежават уникалната способност да съединяват, както личностните, така и обществените интереси. В числото на основните функции на патриотизма следва да се включи идентификационната, която се състои във фиксирането на единството на интересите на човека с интересите на различните социални общности, осигуряващи неговото самосъхранение, защитаващи неговите основни интереси, способстващи за реализация на неговите интереси и потребности в самоутвърждаването, саморазвитието и самоизразяването. Патриотичната идентификация – това е формиращото се на основата на етническото и политическото единство състояние на груповата солидарност, включващо колективното равнище (осъзнаване и преживяване от нацията на своята цялостност и тъждественост) и индивидуалното равнище (осъзнаване и преживяване от индивидите на своята принадлежност към нацията). Структурата на патриотичната идентификация се определя от социалното пространство и от социалното време на основата на културономичната парадигма. Необходимо е да поставим основите на съвременния български патриотизъм върху основите на изучаване на истинската история на българската история и култура. Ние, българите, трябва да се гордеем с основание, че нашите предци са поставили темелите на съвременната цивилизация! Ние, българите, трябва да обединим всичките си сили и почерпим духовно упование от предтечите на съзидателната българска градивност с основополагащ принос за развитието на съвременното човечество! Непосредственото възпитание в патриотични чувства на българските граждани трябва да започне от широкото популяризиране на историческите приноси на българския народ и държава за световното човечество и отдаването на заслужена почит и уважение на всички достойни българи. Единствената алтернатива за преодоляване на съвременната криза в българското общество, държава и нация е възраждането на истинския патриотизъм въз основа на историческата истина за цивилизационната роля на българския народ!

Лунен календар за месец юли 2016 г. от Димитър СТОЯНОВ

Дата ден	Компост	Луна	Астролог. Зод. знак	Съгласуване	Зодиак Съзвездия	Импулс растения	Дейности в градината Бележки
1 Пн		☾	Рак 4:15	N	Близнаци 23:00	Светл. Цвят	Слънце в Рак. Низходяща Луна до 14 август.
2 В		☾	Лъв	O	Рак 13:00	Лист	Дните на Рака са подходящи за засяване на освободените площи растения за зелено торене.
3 Ср		☾	♋	P	Лъв	Вода	На 4ти след 8:00 не се работи.
4 Ч		☾	10:30 Дева	Q	♋		На 5ти целия ден не се работи.
5 П		☾	♍	R	7:00	Плод	Лятна резитба на дърветата.
6 С		☾	20:00 Везни	S	Дева	Земя	Най-добрите дни за работа с компоста - прехвърляме, оросяваме и залагаме нови пластове.
7 Н		☾	♎	T	♍		Точното време и за прибиране на кореноплодни - чесън, моркови, картофи. От 16 до 22 часа на 7 и 8 - препарат.
8 Пн		☾	8:00 Скорпион	U	3:00	Корен	
9 В		☾	♏	V	Везни 15:00	Светл. Цвят	От 16 часа на 10 до 5 ч. на 11 импулсът е плоден. 10 август е най-добър за компоста.
10 Ср		☾	20:30 Стрелец	W	Скорпион	Лист	На 11 август Слънце в Лъв. След горещите дни отделяме повече грижи за зелето и манголта - подхранваме и поливаме.
11 Ч		☾	♐	X	♏		
12 П		☾	7:10 Козирог	Y	Стрелец	Вода	Възходяща Луна - начало - 16 часа. Подходящи дни за прибиране на плодната реколта - ябълки, сливи и домати за лютеница.
13 С		☾	♑	Z	♐		
14 Н		☾	15:00 Водолей	A	15:00	Плод	Отново с компоста. Слънцето е в Лъв. Възходяща Луна до 27 август. Отново добри дни за компоста.
15 Пн		☾	♒	B	♒		
16 В		☾	19:30 Риби	C	Водолей 7:00	Корен	Сеем семена на цветя. Не е късно за теменужките, сеем на постоянно място.
17 Ср		☾	22:20 Овен	D	Риби	Светл. Цвят	Времето на среща между съзвездие и знак Риби е най-добро за работа с листни зеленчуци. Грижим се за зелето.
18 Ч		☾	♈	E	♈		
19 П		☾	24:00 Телец	F	23:00	Вода	Двата най-добри дни за пресаждане на спяща пъпка - околиране привечер и вечер на хладно.
20 С		☾	2:40 Близнаци	G	Овен 15:00	Топлина	Двата най-добри дни за пресаждане на спяща пъпка - околиране привечер и вечер на хладно.
21 Н		☾	6:00 Рак	H	Телец 5:00	Плод	Работим с новата купчина компост 24,25 и 26. Последна възможност за късни кореноплодни.
22 Пн		☾	11:10 Лъв	I	♋		
23 В		☾	17:20 Дева	J	Близнаци 6:00	Светл. Цвят	Низходяща Луна - 14:20 28 август е начало на есенното полагане на готов компост в лехите.
24 Ч		☾	♍	K	♋		
25 П		☾	♎	L	Рак 21:00	Лист	Грижи за зеленото торене, сеем нови семена, грижи за моравата.
26 Ср		☾	♏	M	Лъв	Вода	Грижи за зеленото торене, сеем нови семена, грижи за моравата.
27 Ч		☾	♐	N	♏		
28 П		☾	♑	O	Лъв	Топлина	Довършване на есенната резитба на овошки и храсти, разреждаме и сортираме.
29 С		☾	♒	P	♏		
30 Н		☾	♓	Q	♏		
31 Ср		☾	♈	R	♏		

"КАР ТЕХ КОНСУЛТ" ЕООД
Извършва техническа експертиза на превозни средства и техническо обслужване и ремонт на автомобили

гр. София, ж.к. "Якубица", №20, ет. 3, ап.12 тел.: 0898/46 22 24; 0885/85-80-52

"СОЛЕЙ ТРАНС" ЕООД
Извършва транспортни услуги в страната и чужбина

гр. София, ж.к. "Лагера", бл. 50, вх. А, ет. 2, ап. 6 тел.: 0896/33-33-05; 0878/81-19-28

БИОДИНАМИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА НА М. АВГУСТ 2016 Г.

Силно динамичен, трудно предсказуем месец ни обещава планетите с тяхната активност. Много горещи дни не само защото Слънцето навлиза в горещия Лъв на 11 август, но много жт планетите са в топлинни съзвездия Меркурий в Лъв до 19, Венера до 27, Юпитер до 9 и Плутон в Стрелец през целия месец.

Общата тенденция е сух и топъл месец с изненадващи промени.

До 10 август нормално топло за сезона време с по-силен и прохладен вятър около 5 август. От 11 до 13 - бури и големи промени в температурата, много различно време в отделни региони.

От 20 до 25 ТЕНДЕНЦИЯ ЗА БУРИ И ВРЕМЕТО ЩЕ Е КАТО РАЗВЪЛНУВАНО

МОРЕ.

Едва около 28 ще имаме есенно време с повече спокойствие прохладата и влага.

Три са най-важните неща за този месец - първо да подготвим новата компостна купчина за пролетта на 2017 год - Имаме цели !!дни за тази важна работа. През август започва и есенното подхранване на почвата. Тук са първите три дни като начало. Всички дни са посочени в календара. На освободените площи, където засяваме смеси за зелено торене също полагаме готов компост.

Вторият момент е присаждане на спяща пъпка - околиране. За да получим добър резултат са ни необходими три съвпадения - близко Пълнолуние, Възходяща Луна и топлино съзвездие.

Точното време е 23 и 24 до обяд.

Третият момент е важен за тези, които подготвят биодинамични компостни препарати Време е за препарат от лечебна лайка - 7 август от 16 до 22 часа. С леко навлажнена лайка пълним чашата от кора на лаственица и заравяме в земята.

Месецът е благоприятен за събиране на семена от различни растения. За технологията говорихме миналага година. Не е толкова сложно, но е много важно да имаме собствени чисти семена.

При толкова много работа имаме и няколко дни за почивка - 4,5,19 след обяд, 21 след 15 часа и 22 до 17 часа.

Труден, но много важен месец! Да работим умно!

КОНЦЕНТРАЦИЯ И МЕДИТАЦИЯ ВЪРХУ СИМВОЛНА ПРЕДСТАВА ИЛИ ЧУВСТВО ЗА ДУХОВНО ПРОБУЖДАНЕ

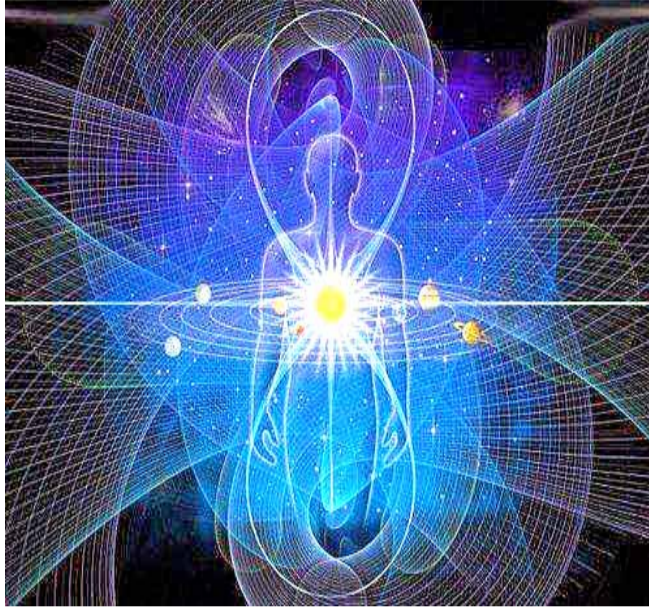
Рудолф ЦАЙНЕР

За целта най-добри са символните представи. Разбира се, могат да се използват и други представи. Защото съвсем не е важно съдържанието на представите; важно е душата да насочи всичките си сили върху това, да не допусне в съзнанието нищо друго, освен съответната представа. Докато в обикновения живот, духовните сили са разпръснати върху много неща и представите бързо се сменят, при духовното обучение съществена е **концентрацията на целия душевен живот върху една представа**. И тази представа трябва да бъде поставена в центъра на съзнанието според свободната воля на ученика. Ето защо символните представи са по-добри от тези, които отразяват външни предмети или процеси, защото последните имат своята опорна точка във външния свят, така че душата се уповава на себе в по-малка степен, отколкото при символните, които са образувани от собствената душевна енергия. **Важното е не какво си представяме, не съдържанието на представата, а това, че поради самото естество на представния процес, душевните сили се освобождават от всякаква връзка с физическия свят.**

До истинско разбиране на това **вглъбяване в една представа**, можем да стигнем само ако пробудим в душата си понятието за спомена. Ако например насочим поглед към едно дърво и после го отклоним в друга посока, така че повече не го виждаме, ние отново можем да пробудим в душата представата за дървото благодарение на спомена. Тази представа за дървото, която имаме, без то да е пред очите ни, е един спомен за дървото. Нека да си представим, че задържаме този спомен в душата; че оставяме душата да почива върху представата-спомен и се стремим да изключим от съзнанието всички други представи. Тогава душата е потопена в представата-спомен за дървото. В този случай имаме едно потъване на душата в една представа; и все пак тази представа е отражение на един сетивно възприемаем предмет. Когато обаче предприемем същия душевен процес с представа, която е поставена в центъра на съзнанието чрез свободната воля, тогава ние постепенно ще получим въздействието, за което става дума.

Ще посочим пример, за да онагледим вътрешното вглъбяване в една символна представа. Най-напред подобна представа трябва да бъде изградена в самата душа. Това може да стане по следния начин: Да си представим едно растение, както пуска своите корени в почвата, как покарва лист след лист, как израства и дава цвят. А сега наред с това растение, да си представим и един човек. Да помислим, как неговите качества и способности са много по-съвършени от тези на растението. Да помислим, как той може да се придвижва тук или там, в зависимост от своите чувства и воля, докато растението е приковано към почвата. Но да си припомним и друго: че несъмнено, човек е по-съвършен от растението, обаче в замяна на това аз виждам у него свойства, които не откривам при растението, и поради тяхното отсъствие, растението в известен смисъл може да се яви пред мен като по-съвършено от човека. Човекът е изпълнен от страсти и горещи желания; в своето поведение той се ръководи от тях. При него мога да говоря за заблуждения поради неговите страсти и инстинкти.

При растението аз виждам както следва лист по лист чистите закони на растежа, как спокойно и безстрастно отваря своите цветове пред девствените слънчеви лъчи. Тогава мога да си кажа: да, човекът има една по-голяма степен на съвършенство спрямо растението, обаче то е за сметка на това, че към явяващите ми се в такава чистота растителни сили, той е прибавил към своята същност инстинкти желания и страсти. Сега мога да си представя, как през растението тече неговият зелен сок и как той е израз на чистите и безстрастни закони на растежа. После си представя как червената кръв тече през артериите на човека, като израз на инстинктите, страстите и желанията. Всичко това аз оставям да изникне в душата ми като една жива мисъл. И тогава си представям понататък как човекът е способен да се развива, как той може да пречиства своите инстинкти и страсти чрез своите по-висши духовни способности. Замислям се как по този начин се унищожава някаква низша сила в тези инстинкти и страсти, така че те се издигат на една по-висша степен. И тогава нека да си представим кръвта като израз на пречистените инстинкти и страсти. Сега например аз отправям духовен поглед

към розата и си казвам: в червения розов лист аз виждам зеления растителен сок, само че преобразен в червено; и червената роза, също като зеления лист, следва чистите и безстрастни закони на растежа. Сега червеният цвят на розата би могъл да се превърне за мен в символ на такава кръв, която е израз на пречистените инстинкти и страсти; те са отхвърлили от себе си низшите качества, и в своята чистота приличат на силите, които действат в червената роза. **Аз се опитвам не само да преработват тези мисли в моя ум, но и да им вдъхна живот в моите усещания. Сега, когато си представям чистотата и спокойното безстрастие на поникващото растение, аз мога да изпитам едно блажено усещане; аз мога да породя в себе си чувството, как по-висшите качества трябва да бъдат изкупени чрез добиването на инстинкти и страсти. Това може да преобрази блаженството в едно сериозно чувство. И когато се отдавам на мисълта за червената кръв, която може да стане носител на вътрешно чисти изживявания, както червения сок на розата, в мен се пробужда чувството на озаряващо щастие. В случая важното е да не заставаме безчувствени пред мислите, които служат за изграждането на една символна представа.** След като сме живели в подобни мисли и чувства, можем да ги превърнем в следната символна представа.

Да си представим един черен кръст. Той идва като символ на унищожените низши сили в човешките инстинкти и страсти, а там където гредите на кръста се пресичат, да си представим седем червени, грейнали рози, подредени в кръг. Тези рози да бъдат символ на една кръв, която е израз на пречистените инстинкти и страсти. В случая мислите са тук не за научното потвърждение на даден факт, а за да послужат в изграждането на един **символ, който променя и засилва душевната активност**, независимо от възраженията, които биха хрумнали на една или друга личност при изграждането на този символ.

Подобно на посочения пример с представата-спомен, сега пред душата си трябва да поставим една такава символна представа. Подобна представа - когато вътрешно се вглъбим в нея - има сили, които пробуждат душата. По време на вглъбяването се стремим да изключим всяка друга представа. Само посоченият символ трябва да витае духом пред душата, и то колкото е възможно по-живо.

Не е без значение, че горният символ беше споменат тук не просто като една пробуждаща представа, а беше изграден върху определени представи, свързани с растението и човека. Защото въздействието на такъв символ зависи от това, че сме го изградили по описания начин, преди още да сме си послужим с него за целите на вътрешното вглъбяване. Ако прибегнем към подобен символ, без предварителното изграждане в собствената си душа, **той остава студен и с твърде ограничено въздействие**, отколкото ако е получил озаряваща сила чрез съответната душевна подготовка. **Обаче по време на вглъбяването не трябва да викаме в душата си всички подготвителни мисли, а да оставим да витае духом само образът, като наред с него призовем и онези усещания, които възникват чрез подготвителните мисли.** Ето как символът, освен в чувствено изживяване, се превръща в знак. **А силата на въздействието се крие тъкмо в пребиваването на душата в това из-**

живяване. Колкото по-дълго успее да се задържи човек в тази област, без да допусне намесата на друга, смущаваща представа, толкова по-действен е целият процес. И все пак добре е, ако извън времето, което посвещаваме на вглъбяването, често повтаряме изграждането на образа чрез съответни мисли и чувства по гореописания начин, за да не избледнее общото усещане. Колкото по-голямо търпение проявяваме за редовното обновяване на процеса, толкова по-значителен става образът за душата. (В моята книга „Как се добиват познания за висшите светове?“ са дадени и други средства за вътрешно вглъбяване. Особено действени са описаните там медитации върху поникването и умирането на едно растение, върху дремещите в едно растително семе растежни сили, върху формите на кристалите и т. н. Тук в тази книга трябва да покажем само с един пример същността на медитацията.)

Такъв символ, какъвто описахме тук, не изброява никакъв външен предмет или процес, който може да се наблюдава в природата. Но **тъкмо поради това той притежава пробуждаща сила за определени чисто душевни способности.** Процесът на душевното вглъбяване трябва да бъде онагледен като пример с един символ. В духовното обучение могат да бъдат прилагани най-разнообразни образи от този род, а самите образи могат да бъдат изградени по всевъзможни начини, могат да бъдат посочени също определени изречения, формули и отделни думи, в които ученикът да се вглъбява. Във всеки случай тези средства за медитиране имат за цел да откъснат душата от сетивните възприятия и да я подтикнат към такава дейност, при която впечатленията от физическите сетива остават без значение. Истинската задача е да бъде даден тласък в развитието на дремещите душевни способности.

Медитациите могат да се съсредоточат и само върху определени чувства, усещания и т.н. Подобни медитации се оказват особено резултатни.

Да вземем чувството на радост. В нормалния живот душата изпитва радост, ако е налице съответната външна предпоставка. Ако една душа вижда, как даден човек извършва определено действие, влагайки в него цялата доброта на своето сърце, тогава тази душа ще се изпълни с радост. Но тя може да продължи да размишлява върху подобно действие и да си каже: „Едно действие, което блика от доброта на сърцето, е нещо, при което извършителят не преследва своя собствен интерес, а интереса на друг човек. Такова действие може да се нарече добро от морална гледна точка.“ Сега размишляващата душа може напълно да се освободи от конкретния случай, създаде предпоставките за радост, и сама да си изгради всеобхватната идея за **добротата на сърцето**. Тя може на пример да се замисли, как сърдечната доброта възниква благодарение на това, че една душа като че ли всмуква интереса на другите и го превръща в свой собствен интерес. И сега душата може да изпита радост от тази морална идея за доброта на сърцето. Това е радост, свързана не с един или друг процес от сетивния свят, а радост от една идея като такава. **Когато се опитаме да оживим и задържим по-дълго подобна радост в душата си, ние стигаме до медитацията върху определено чувство, върху определено усещане.** В този случай действителната сила за пробуждането на вътрешните душевни способности е не идеята, а проявеното в душата чувство, което е поддържано в значителен период от време, при това без да е предизвикано от някакво външно впечатление.

Понеже хората са различно устроени, за отделния човек резултатни могат да бъдат най-различни от средствата за обучение. Що се отнася до продължителността на медитацията, нека напомним, че въздействието е толкова по-силно, колкото по-спокойна и обмислена е самата медитация. Всяко прекаляване в тази посока трябва да се избягва. В хода на упражненията се постига един вътрешен усет, който подсказва на ученика как да постъпва в това отношение.

(Продължение от бр. 7)

ЧАСТ 1

Реших, че след няколко сеанса любопитството му ще бъде задоволено и ще мога да продължа да търся по-продуктивни обекти. В своята техника използвам различни процедури и ги изпробвам последователно, докато обектът открие най-сполучливата за него. Един от методите напомня асансьор. Когато обектът почувства, че е достигнал до правилния етаж, той изпитва желание да излезе и да изследва всичко, което вижда. Използвахме този метод при втория сеанс и той стана любим за Фил. Все още го използваме и той се е превърнал в много ценно средство за контакт с различните места и нива, които сме посещавали. По време на втория сеанс той беше малко по-приказлив. Разказа ми за живота си в Мюнхен в периода на военна Германия. Той и другите били евреи, които работели за гражданския сектор на правителството. Въпреки че семействата им били избити, те били пощадени, защото притежавали умения, които можели да бъдат използвани. Трябвало да носят идентификационни ленти на ръката, които намирал за унижителни. Фил и другите участвали в строго секретна работа, свързана с проектирането на бази за подводници, но нямаше желание да говори за това, тъй като информацията била поверителна. Въпреки че тези евреи били полезни за германската кауза, те били унижавани и третираны зле от висшестоящите. Това го карало да се чувства огорчен.

Разказа ми как веднъж видял Хитлер на един парад и си помислил, че този човек е луд. Другото аз на Фил – Карл, загинал, когато той и още един мъж прелитали с малък самолет край френската граница. Били на път към мястото на базата за подводници и по погрешка били улучени от вражески противовъздушен огън.

Разбили се посред малко селце. Когато се събудил, Фил каза, че за него сеансът е бил изпълнен със смисъл. Имал много реален сън, който силно наподобявал сцената на смъртта. Сънят бе оставил у него силни и трайни впечатления. Мислел си, че е бил в германската армия и е бил прострелян в боен самолет, защото видял свастиците по него. Но сега разбрал, че самолетът бил граждански. Онова, което го измъчвало най-силно в съня, била пълната апатия на хората в града, където се разбил самолета. Те стояли отстрани и го гледали как умира – очевидно се радвали, че самолетът е покосен. Не се разстроили от случилото се и въобще не се опитали да помогнат. Тяхната враждебност го разгневила, но той сподели, че в съня изпитал по-силни емоции, отколкото докато наблюдавал всичко под хипноза. По време на този сеанс отговорите му все още бяха бавни и се чуваха трудно, но имаше подобрение.

Вече се чувстваше по-комфортно в мое присъствие.

Третият сеанс обхващаше главно живота му като жена в древна цивилизация, живееща около огромна пирамида някъде в Южна Америка. Получих обширна информация за свещениците и религиозните обреди, извършвани по онова време. Той разказа за интересна церемония, проведена при смъртта на кралицата. Придворните ѝ дами били упоени, а след това пронизани в сърцето. Това се приемало за чест, тъй като всички били погребани заедно, за да я последват в отвъдния живот. По време на тази регресия Фил изживя раждане. Беше странно да се наблюдава как един мъж преминава през всички емоции, изпитвани от жена по време на раждане. Той (тя) загина, когато група испански войници нападана селото и започнаха да избиват населението. Съществуват типове живот, през които хората преминават в началото. Те вече са ми така добре познати, че не ги намирам за необикновени, освен ако не предлагат информация, която би могла да се окаже важна. Събрала съм стотици подобни разкази и въпреки че те могат да са полезни за обекта по някакъв начин, за мен те са от значение само като общ поглед върху историята. В началото на този трети сеанс обаче се случи нещо странно. Когато вратите на асансьора се отвориха за първи път, той съзря непознат силует на хоризонта. Това бяха очертанията на назъбен, скалист релеф на фона на червено небе. По някаква причина гледката го обезпокои. Тя го тревожеше и той се отдръпна от нея. Не желаше да я изследва и поиска да се върне в асансьора, за да отиде някъде другаде. Никога не карам хората да правят нещо, от което се чувстват зле, затова го оставих да отиде където иска.

Така той се озова край основите на пирамидата. Като позволявам на обекта да прави онова, което го кара да се чувства най-комфортно, аз изграждам доверието между нас. Това показва на хората, че наистина владеят положението по време на регресията. Чувствам, че ако има нещо важно, което трябва да видят, те в крайна сметка ще го направят, стига никой да не ги насилва. Сцената пробуди любопитството ми, защото странния пейзаж не ми напомняше за нищо познато. Когато Фил се събуди, го попитах защо не е искал да го изследва. Той каза, че няма представа къде се е намирал. В пейзажа имаше нещо странно, което той не можеше да разбере. На хоризонта нямаше дървета, а единствено някакви смущаващи зъбери. Отдясно бе видял заострен връх или нещо подобно с кръгъл придаък към него. Единственото, което успя да обясни, беше, че му е приличало на огромна геврек, нанизан на монолит близо до върха. "Имаше нещо смущаващо в сцената – каза той тихо с далечен поглед в очите. – Чувство на здрач, тъмнина... тъмнина, която сякаш не се променяше." Погледът му се завърна в настоящето: "Много съм доволен, че не ме принудихте да го изследвам, че ми дадохте възможност да се върна в асансьора. Не знам защо, но там се чувствах в по-голяма безопасност." В сцената имаше нещо неземно. Кое беше това място и защо го смуги? Очевидно подсъзнанието му допускаше проникването на първите отблясъци от един друг свят. Щяха да минат няколко седмици, преди да открием значението на тази сцена и причината за нежеланието му да я изследва.

При следващите сеанси той сякаш беше привлечен към живота си в Германия, въпреки че му носеше горчивина. Тези спомени пробуждаха дълбоки емоции у него. Изпитваше живи чувства на гняв, объркване и нещастие. Искаше да ги изрази в пълна степен, докато беше в транс, но се страхуваше да не ме засегне. Призна, че и в настоящия си живот трупно се справя с емоциите, чувстваше се принуден да ги пази дълбоко в себе си. Уверих го, че именно затова съм там и той може без страх да изрази онова, което чувства. Подобно освобождаване често може да е много полезно. По време на следващите сеанси той все по-често виждаше сцени, които го тревожеха. Съзираще странен град с много кули и автомобили, които летяха като самолети и профучаваха във въздуха. Градът имаше вид на безцветна, сива еднаквост, пронизвана на места от бели светлини. Фил всеки път се отдръпваше при появата на тази сцена. Моляше ме да се завърне отново в безопасния асансьор и да отиде другаде. Бях заинтригувана, защото сцените определено изглеждаха сякаш принадлежаха към друг свят или поне футуристично и няха търпение да ги изследвам. Но от опит знаех, че не трябва да се поддавам на любопитството си. Обектът не трябва да бъде пришпорван. По-добре е той да открие своите способности и животи със собствено темпо. В моята работа търпението обикновено се възнаграждава. Фил беше озадачен. "Имам чувството, че нещо, разположено точно под повърхността, се опитва да излезе на бял свят и няколко пъти за малко да успее." Той чувстваше, че каквото и да е то, може да се свърже с него чрез асансьора, стига да открие правилния етаж или ниво и да има смелостта да го изследва. Почувствах, че това по някакъв начин беше свързано с разнообразните сцени на назъбеня хоризонт и странния град.

Изграждахме нашето доверие и връзка и аз продължавах да провеждам сеанси с Фил, наред с останалите, с които работех. Отговорите му ставаха все по-спонтанни и странните сцени ме наведоха на мисълта, че може да изникне нещо, което заслужава да бъде изследвано. Те определено бяха пробудили моето любопитство. Едва ли можех да предвидя приключенията, които ни предстояха.

ИЗГУБЕНАТА КОЛОНИЯ

След няколко седмици при отварянето на вратата на асансьора Фил попадна на същата сцена. Той видя назъбения, самотен и някак забранен силует на фона на червеното небе. Подсъзнанието му очевидно смяташе, че е време да се срещне с този живот и непрекъснато му позволяваше да го зърне по време на сеансите. Този път той реши да слезе от асансьора и да навлезе в сцената. Беше решен да я изследва и да открие какво е смущаващото в нея. Той вече беше научил, че ако онова, което виждаше, не му харесва, щях да му дам възможността да се завърне. Това му даваше чувство за сигурност дори в тази чужда среда. Така Фил си позволи да стъпи на сцената и незабавно бе завладян от чувство на дълбока тъга. Той описа онова, което виждаше.

Ф: Ветровито е... Има пясък и прах. Виждам го и го усещам. Небето има червеникаво-оранжев оттенък. Стоя край космически кораб. Приземили сме се на равното пространство. Гледам кулата. Тя е отдясно.

Още при първото описание на сцената си бях помислила, че на Земята няма подобно място. То определено принадлежеше към друг свят. Сега, когато той споме на за космическия кораб, бях убедена, че вижда минал живот, но изживян не на Земята. Изглежда най-сетне желанието ми да изследвам други светове щеше да се сбъдне.

Кулата очевидно беше странният монолит, който той бе описал. Тя се открояваше от останалите остри върхове заради странната, наподобяваща на геврек структура, която обгръщаше върха. Той продължи със своето описание.

Ф: Точно отдясно има някакви бараки или колиби, които са представлявали продоволствени или складови помещения... (Тъжно.) но сега са празни.

Д: Има ли други с теб?

Ф: (В гласа му имаше печална нотка.) Само тези в кораба. Тук сме, за да подновим запасите и да проверим как са учените на тази планета. Те са колонизатори от нашата планета. Редовните ни маршрути са установените търговски пътища. Това е, така да се каже, встрани от "отпъкнатата пътека", в изолирана част на галактиката. Става дума за изолиран експеримент, сондажна и научна колония, която има не колонизаторски, а научни цели.

Д: Знаеш ли откога са на тази планета?

Ф: Времето не съответства на земните години, но... седем хронометра, въпреки че не мога да поясня какво представляват хронометрите. Вече седем от тях са минали в опити за колонизация.

Д: Това дълъг период от време ли е?

Ф: За същество, което пребивава на планета, да.

Д: Много време ли е минало откакто за последен път сте подновявали запасите тук?

Ф: Идваме приблизително на всеки два хронометра.

Д: Доброволци ли са тези хора?

Ф: Да. Всяка работа е доброволна. Няма задължителна работа.

Въпреки че се интересувах от историята и исках да открия причината за тъгата на Фил, любопитството ми надделя и аз го помолих да направи физическо описание на екипажа на кораба. Той каза, че те са ниски на ръст, с големи плешиви глави, светла кожа и не са особено мускулести.

Д: Приличат ли на хората, имат ли кръвоносна система или са различни физически?

Ф: Да, приличат на хората. Имам две ръце, два крака, очи, уши и уста, но нямат нос. Няма нужда от него. Това е част от еволюцията. Устата е просто процеп и през нея вдишват въздух. Няма език или гласни струни за говорене, защото целият процес на общуване е телепатичен.

(Следва)

 <p>www.kvantov-prehod.org</p> <p>Проектант на символа на вестника художник-хералдик Христо Танев</p>	<p>Основател: акад. Атанас Панчев</p>		<p>Издателска къща „Нова цивилизация“ ЕООД, София</p> <p>Първа Инвестиционна Банка АД, гр. София</p> <p>IBAN: BG13FINV91501016554266</p> <p>BIC KOD: FINVBGSF</p> <p>Отдел Разпространение и абонамент: 0888 69 33 59</p> <p>Атанас Ралчев Панчев (за пощенски услуги)</p>
	<p>Главен редактор Петър Петров</p> <p>Редакционен колектив: Желяз Христов Ляна Фероли</p> <p>Автор на главата на вестника: Галина Фероли</p>	<p>Адрес на редакцията: 1172 София жк „Дианабад“ ул. „Никола Габровски“ №1 Хотел „Диана-1“, ет. 6, ап. 62</p> <p>Тел.: (02) 962 16 85; (02) 962 16 86; (02) 962 16 87;</p> <p>e-mail: kvantov_prehod@dir.bg</p> <p>ISSN 1312-7063</p>	

Уведомяваме читателите, че за непоръчани статии и материали хонорари не се изплащат.

Време е за влизване в сегашното време на опознаване великата Божия Истина

Винаги е време за изпълнение волята на Бога и за осмисляне на злото като неразбрано добро

“Има време за всяко нещо”
/Еклесиаст 3: 1-22/

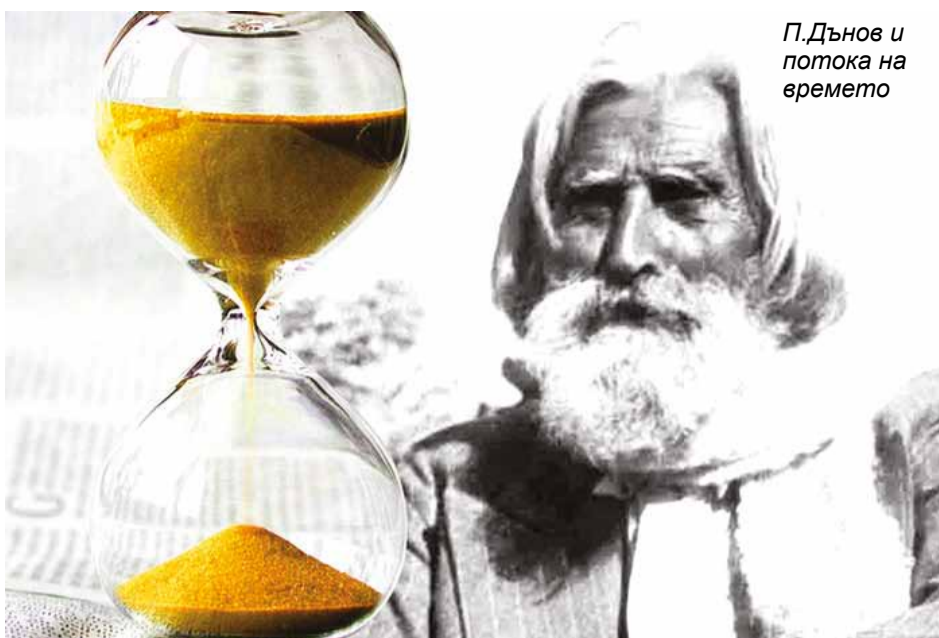
Когато Учителят Петър Дънов разсъждава върху тези думи от Библията напомня, че, повтаряйки ги почти механично, ние не изваждаме от тях глобалната философия, а само виждаме конкретните, частните и частични проявления на времето. Че не възприемаме **времето като един процес, който обхваща всичките божествени дарове, които има да получи човека**. Всичките подаръци, в т.ч. и радостите, и скърбите...

Времето, според Дънов, е едно голямо богатство, което не се дължи само на някакви наши способности, а преди всичко е резултат и съвкупност. Достиженията му са натрупвания на ред поколения, на деди, прадеди...

И в целия този процес **всичко се случва в определеното време**, само понякога извън тези срокове. Защото нещата могат да станат във физическия свят като ограничени форми, но и в неограничените форми извън пространството.

Всичко зависи от какъв зрителен ъгъл, от какво становище поглеждаме на тях и от това кой ги гледа. Затова границите на времето са доста относителни, в зависимост от степента на нашето съзнание, поради което някои събития и случвания ни се виждат по-близки, други по-далечни. И тогава е естествено по-близкото до съзнанието ни да се придвижва с по-голяма скорост към нас.

Всичко около нас е в движение, душите ни също са в

П.Дънов и
потока на
времето

постоянно и вечно движение. Планетата Земя също се движи, тя също има своето съзнание, което определя разстоянието ѝ до Слънцето. Тя има по-високо съзнание отколкото Марс, Юпитер, Сатурн, но Венера има по-високо от нейното съзнание, а пък Меркурий още по-високо. Т.е. и планетите, като човека, колкото са по-съзнателни, толкова повече топлина и светлина приемат и могат по-рационално да използват Божиите дарове.

Човек, който не може да използва пълноценно богатството на времето, т.е. дадените от Бога условия за пълното проявление на неговата божествена същност /част от тази на неговия Творец/, иска да създава нови условия, да приспособява природата, съобразно неговите теории и разбирания. Именно оттук идват дисхармонията и противоречията в света, казва Учителят, от липсата на синхрон с божествените предначертания на нашите души.

Човекът на Земята, твърди той, е съчетание от около 60 милиарда клетки, защото човешката раса наброява около 60 милиарда, два на Земята, а другите в пространството /организирания свят/. И от съвкупността на тяхната дейтелност зависи здравето на отделния човек, който е като монада, душа, групирала ги около себе си.

И ако е във връзка с Божествения закон за хармонията, всичко при него ще бъде наред, но най-малкото

ума и съзнанието, трудно се научава да разбира откъде произтича доброто и злото, да разбира времето на доброто, което трябва да прави.

Да гледа на доброто като на условия за развитие, за прогрес, за облагородяване. Като знание за Бога и обич към Него, които те обграждат и те свързват с божествените условия. А на **злото като на неразбрано добро, имащо също да върши своята работа**. Като спъва условията за радост, веселие, благородство, здраве, да създава една тъмнина, скъсваща връзката с тези дарове за вразумление.

Така че живеещият във времевия поток на дарове и блага изживява, споделя и отговаря на Божията любов и не задържа Неговите богатства само за себе си. И именно тогава разполага с тях навсякъде. **Слива се с потока на времето-Любов**, не злоупотребява с неговите закони и ако е съгрешил, изкуплението идва едва след изправянето на грешките

Така с вяра, отдаденост и разбиране на божиято благо се умножава неговата сила и доброто бъдеще е подсигурено. Но то се гради сега, когато е време за сегашното време на опознаване великата Божия Истина, която освобождава хората от техните грешки и недъзи.

Лиана Фероли

С книга на плажа

За втора поредна година гр.Бургас е домакин на инициативата *С книга на плажа* в Експо център *Флора*. Организатори на събитието са община Бургас и Регионална библиотека *Пейо Яворов*.

Идеята на организаторите е да участват повече български издателства и да се промотират повече книги и автори. Стимулирането на четенето и продажбите на книги на промоционални цени за гражданите и гостите на морския град доведе

много читатели в Експо център Флора от 20-ти до 24-ти юли т.г. Въпреки горещият летен сезон и всеобщото мнение, че лятото е време за по чивка, оказа се, че бургазливите и гостите на града

четат и купуват книги. А изборът беше голям - художествена литература, научни книги, детски книги и множество интересни съпътстващи събития - премиери на нови книги, срещи с любими автори, джаз вечери край морския бряг с чаша вино и чудесни коктейли, матине с поезия и класическа музика на *Арт-

виждания по темата споделиха с публиката ас. Боян Аспарухов и издателят Атанас Панчев, които отговориха на множество въпроси, поставени от аудиторията.

Финалното събитие в рамките на изложението беше на 24 юли - премиера на най-новата поетична книга на Пейо Пантелеев *Девет бала любов*, ИК *Новата цивилизация*, София, 2016г., която събра неговите почитатели и приятели в Експо център *Флора*. Поетът-актьор, който е орисан почти всяко негово стихотворение да се превръща в песен, изпълни своите творби в акомпанимент на пианистката Илонка Влахова, а многобройната публика бурно го аплодира. Рецензия за *Девет бала любов* написа Евгений Апостолов.

пиерия*, португалска поезия и детски книжки и други.

Издателска къща *Новата цивилизация* за втори път участва в изложението *С книга на плажа* в Бургас. Представени бяха новите книги, свързани с културно-историческото наследство в специална вечер за наследството. В лекторията своите